

A close-up photograph of a pine branch with vibrant green needles and small, developing cones. The background is a soft, out-of-focus green, creating a natural and festive atmosphere.

St GUIBERTUS

MAGAZINE

KERSTEDITIE
DECEMBER 2022

WELKOM

‘LE TALENT, C’EST AVOIR ENVIE DE FAIRE QUELQUE CHOSE’

Jaques Brel

Beste vrienden,

We zijn ondertussen al even actief in de Sint-Guibertuskerk en hier neus je in het tweede nummer van het Sint-Guibertus MAGAZINE: de KERSTEDITIE.

We zijn blij met een nieuw magazine-nummer en dankbaar voor de fijne medewerking van enkele creatievelingen die de realisatie mogelijk maakten. Sint-Guibertus Magazine staat open voor nog meer mensen die op diverse gebieden willen bijdragen en meewerken aan activiteiten waar ons hart naar uitgaat.

Deze editie kondigt twee kerstconcerten aan.

*I Romanticini brengt in een concert afwisselend liederen en poëzie van eigen volk en **aMUZEment** (enkel voor OKRA-leden van de provincie Antwerpen) een koorconcert. Beide evenementen zijn organisch gegroeid uit activiteiten die plaatsvonden in en rond de kerktoren van de Sint-Guibertus. En beide concerten beloven sfeervolle heerlijke klanken met inhoud. Warm aanbevolen dus.*

Deze editie geeft ook een terugblik naar vroegere glorie tijden hier in Itegem en haalt toekomstige uitdagingen naar boven die u kunnen inspireren om deel te nemen of met ons samen activiteiten te organiseren.

*Laat wat je in dit MAGAZINE vindt je verwonderen.
Tot zo in de kerk van Itegem.*

Piet

COLOFON

Sint-Guibertus Kerk
Sint-Guibertusplein 21
2222 Itegem

verantwoordelijke uitgever
Piet Van Pelt
pietvanpeltster@gmail.com
+32 477 770 682

Jaargang 1, nummer 2
2022
Verzonden aan de KBR
Keizerslaan 4, 1000 Brussel

redactie
Jan De Bie
Vera Michaux
Leo Buts
Piet Van Pelt

eindredactie
Piet Van Pelt

vormgeving
Kara Van Pelt

coverbeeld
Wim Van Eesbeek

Drukdienst Heist-op-den-Berg

HET VERHAAL VAN
HET SCHRIJN VAN SINT GUIBERTUS
IN DE KERK VAN ITEGEM
P. 4

TRADITIE VAN DE GROTE STAL EN
DE KLEINE STALLETJES
IN ITEGEM
P. 9

THE BOOK OF OURS:
DROOMPADEN DEEL I
P.14

'KUN(S)T U MIJ HOREN?'
CO-CREATIE PROJECT
VZW DEN DRAAI
P.11

AMUZEMENT
CONCERT
P.18

I ROMANTICINI
KERSTCONCERT & POËZIE
P.19

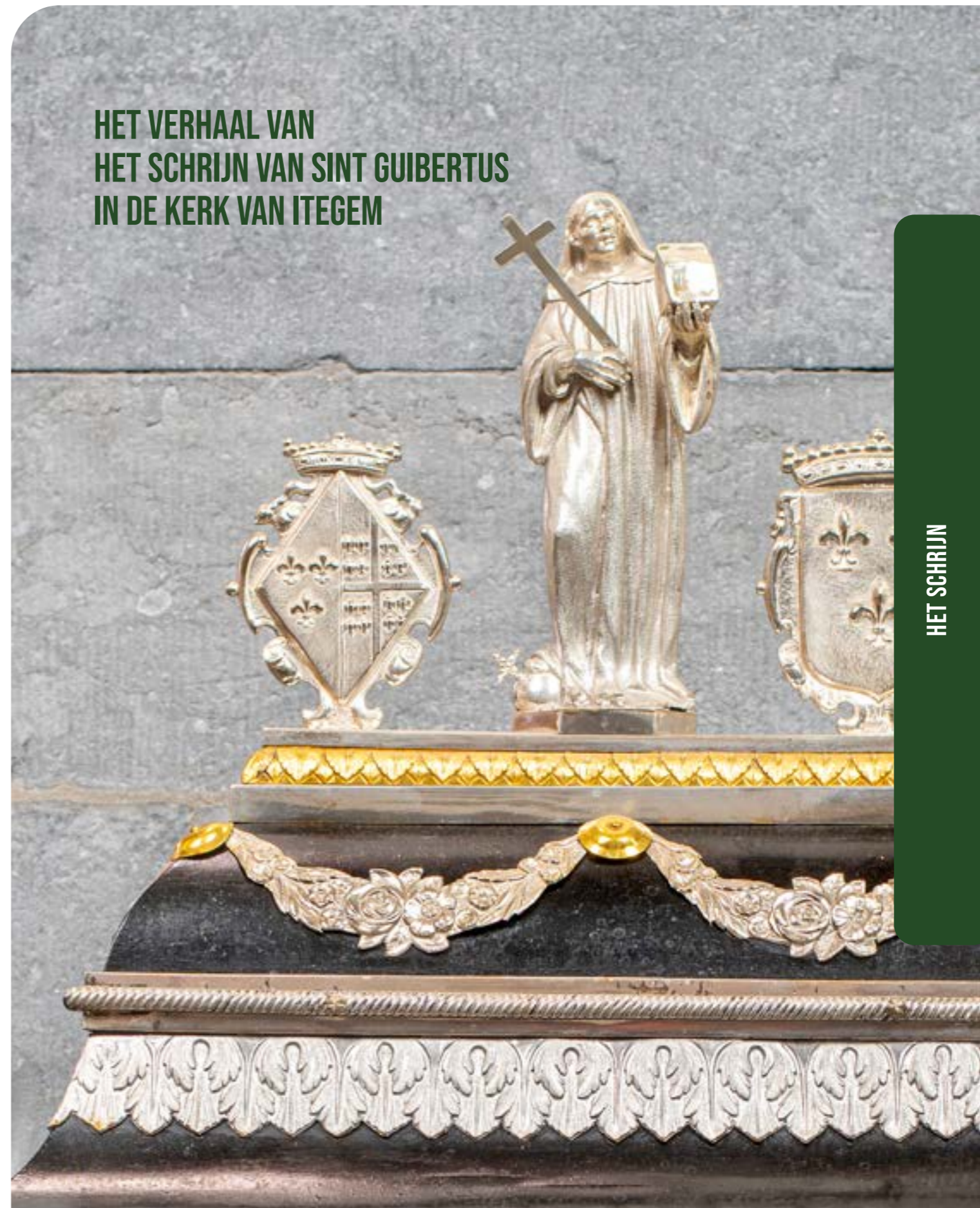

DE ROZENKRANS
15 SCHILDERIJTJES
P.16

AGENDA &
KERSTWENS
P.20 & 21

HET VERHAAL VAN HET SCHRIJN VAN SINT GUIBERTUS IN DE KERK VAN ITEGEM

We kennen Sint Guibertus als patroonheilige van de kerk van Itegem.

In 1649 vermeldde de pastoor Berchaens in een boekje, welk nog ligt in de kerk, wat hij daarover te vertellen had: citaat uit het voorwoord 'over het leven van Guibertus'.

Vroeger, meer dan tien jaren geleden, kenden alle inwoners van Itegem Sint Guibertus van de jaarlijkse processie die door het dorp ging. Met een fanfare voorop en eentje achteraan ging het zo al heel lang mee. In die processie werd een schrijn gedragen.

Foto boven en rechts: het schrijn van Sint Guibertus
Foto onder: patroonheilige Sint Guibertus

't Is my ghebeurt in het jaer 1645 ende 1646, dat ick seer periculeus van de cortse sieck gheweest ben, als den doctoer self syde; ende voor my ghenomen hebbende dat ick drij vreydaghen ter eeren van de H. Guibertus soude Misse lesen. Ben achter een ghenesen gheweest sonder eenigh vermaen meer te hebben van cortzen. Soo de ouderlingen van Iteghem ghetuyghen, plachten hier over veertigh – vijftigh ende meer jaeren voor hunnen tijt van wijden ende sijden de mensen te comen die met cortsen ende andere sieckten belebbert waren, om den H. Guibertus te besoecken; hetwelck ik meyne geschiedt te wesen om dat alhier van sijn heylighe ghebeenten gherust hebben, gelijk mij sommige van de Heeren van het Clooster Gemblours ghetuyght hebben nu in 't jaer 1649, den 22 ste meert, als ik aldaer gheweest hebben om het lichaem van den H. Guibertus te besoecken, dat ick onweerdighe oock in mijne handen ghehadt hebbe. Dat dese Heylighe Reliquien, die men vastelijck vermoeyt hier gheweest te hebben, is te beduchten 't zij met 't afbranden van de kercke, die nu over de veertigh jaeren afgebrant is, oft wel door verlopen tyden te quist ghegaen sijn. Ende soo ick geloove oock de bescheeden van de wonderlycke uytwerkinghe die ten opsicht van dese Heylighe Reliquien alhier gheschiedt sijn gheweest. Om dese devotie te hervatten soo hebbe ick door het toedoen ende sonderlinghe sorghvuldigheyt van den Eerweerdighen Heer Prelaet van Tungerlo versocht aen den Eerweerdighen Heer Prelaet van Gemblours om te moghen hebben eenigh deel van het lichaem van onsen patroon den H. Guibertus, 't welck aldaer is rustende, 't welck uyt een sonderlinghe goetjonstigheyt mij verleent is, waer voor ick mij in der eeuwigheyt verbonden achte te sijn aen deze Eerweerdighe Prelaten, ende mede is oock ten hoogsten verbonden de ghehele gemeynte van Itegem. Daer en resteert nu niet meer dan dat wij ons selven behoorlijck quyten om met alle triumphie ende solemniteyt dese reliquien in te halen, inghehaelt sijnde, behoorlijck altijt te eeren ende in alle swaerigheyt, principalyck in cortsen, onsen toevlucht daer toe met betrouwen te nemen.'

Pastoor Berchaens plande de dag van de inhaling op 30 mei 1649. Hij nodigde tal van religieuze prominenten uit, zo ook de heer van Itegem, ook graaf van Bokhoven of Engelbert van Immerseel genaamd, toen recent weduwnaar van Helena de Montmorreny. De Prelaet van Tongerlo kwam zelf de relieken overhandigen. Met zijn koets kwam hij gereden tot op de Bernumse aert, gelegen aan de Hulshoutsesteenweg. Van daar af droegen vier van zijn paters het schrijn in processie door het dorp naar de kerk. Alles was voor alle parochianen een bijzondere en heerlijke belevenis.

Pastoor Berchaens schrijft verder: 'dan betrouwen hebbende op de milde aelmoesse van mijne ghemeynte ende mede van andere die dese H Reliquien sullen comen besoecken, hebbe tot Antwerpen doen maken een Casse van ebben hout, seer costelijck van buyten en van binnen verciert om dese H. Reliquien in te leggen, de welcke van daer naar d'Abdije van Tungerlo ghevoert sal worden alwaer deselve H. Reliquien sijn.'

Berchaens liet dus een schrijn van ebbenhout maken in Antwerpen waarin hij de abt de relikwieën liet deponeren. Deze ebbenhouten kast werd kostelijk versiert van binnen en van buiten.

De vraag is of dit nog steeds dezelfde kast is van 1649. Het kunstpatrimonium situeert het huidige schrijn omstreeks 1800. In de kerkrekeningen treffen we wel wat herstellingen aan de kast. In 1710 werden zilveren beeldjes toegevoegd. In 1712 wordt er een draagstoel aangekocht. In 1841 werd nogmaals de 'Guibertuskas' hersteld. door Raeymaekers. Om opnieuw in 1895 vernieuwd te worden door Jacobs, voor 758 frank.

De aanwezigheid van de wapenschilden van Van Immerseel en de Montmorreny doen vermoeden dat op de oude kast als basis steeds verder gewerkt werd.

Pastoor Berchaens bekam in 1649 'nieuwe' relikwieën van Guibertus uit de abdij van Gembloux. De oude waren in de brand van de kerk 40 jaren daarvoor verloren gegaan.

De nieuwe zijn drie stukjes van de schedel van Guibertus. Twee ervan zijn bewaard in een kussentje in het schrijn. Het derde is gevat in een relikwiehouder in de sacristie, samen met andere relikwieën.

Het kussentje bevat het geborduurde opschrift 'RELIQUIAE SANCTI GUIBERTI'. Er is nog een stukje hout afkomstig van de lijkst van Guibertus. We beschikken over de documenten die de echtheid attesteren alsook verklaringen van genezingen anno 1657.

In de loop der eeuwen was er een grote verering van Sint Guibertus. Hij is de patroonheilige die beschermd tegen kanker en koorts. Dat geloofden de meeste parochianen in die tijd. Dit geloof steunde en sterkte hen om de hoop niet op te geven en met een relatieve zekerheid te denken dat alles ergens goed zou komen. In dit leven of in een leven erna. Deze goddelijke economie en geloofsstructuur met wel een andere invulling, vinden we nog steeds terug in onze cultuur.

Wellicht ging de processie niet uit in oorlogstijden, zoals ten tijde van Napoleon of WOI en WOII.

In 1972 werd er mee opgehouden en in 1976, het jaar waarin Itegem zijn duizendjarig bestaan vierde, werd de processie hernomen. De processie trok tenslotte nog een laatste keer door de straten in 2009.

Foto onder:
vier witheren van Tongerlo dragen het schrijn van Sint Guibertus ter gelegenheid van de herdenking van 350 jaren Sint Guibertus in Itegem op 23 mei 1999.

In die vorm en met de intentie van vroeger zal de processie waarschijnlijk nooit meer uitgaan en de kans dat er überhaupt nog een vorm van rondgang zal plaats hebben in Itegem is quasi onbestaande. De kleding en ook dragers van de beelden zijn onlangs weggegeven of vernietigd.

Ook een historische stoet zal moeilijk worden. De beelden en prachtige vaandels staan wel in de kerk en zijn in relatief goede staat. In de kerk vind je van Sint Guibertus twee gepolychromeerde beelden, een groot glasraam in Vlaams expressionistische stijl uit 1972, een altaarschilderij, een vaandel, het schrein en niet te vergeten een klok 'Guibertus' hoog in de toren van de kerk.

Maar Guibertus liet heel wat erfgoed na aan het dorp. Tal van kinderen die in mei werden geboren droegen zijn voornaam: Guibertus. Gilden en verenigingen droegen en dragen in hun naam 'Guibertus'.

Ook verschillende evenementen, zoals de KWB jogging, werden naar Guibertus genoemd. En niet te vergeten: de Sint Guibertusklok. En als kers op de taart werd na de fusie van de gemeenten in 1977 het kerkplein herdoopt tot Sint Guibertusplein.

Itegem kent ook verschillende Sint Guibertus anecdotes. Als afsluiter geven we je er graag nog eentje mee.

De abt van Tongerlo vroeg om bij het ceremoniële binnenhalen van het schrein vier witheren het schrijn te laten dragen. Geen enkele pater was echter bereid om dit te doen. Onze abt had er niets beter op gevonden dan vier pijen te nemen en aan Itegemmenaren te vragen het schrijn processiegewijs de kerk in te dragen.

'Hier komt alles goed' hoor ik net in mijn bureau zeggen en daarom zou de foto langs achteren genomen zijn.

Veel inwoners van Itegem denken nog dikwijls terug aan die belevingen van eenheid en mystieke devotie in de processies. Onze-lieve-vrouwe-beeldjes werden op de vensterbanken gezet, kaarsen werden gebrand en er werd geknield wanneer het Heilig Sacrament, in een monstrans getoond, voorbij kwam. Wierook en fanfaredeuntjes brachten sfeer en belangrijk, iedereen deed mee. Het maakte niet uit of die witheren nu echt of niet waren. Dat kon je niet op hun voorhoofd lezen.

We leven nu in heel andere tijden met andere en grotere uitdagingen voor het voortbestaan van de mensheid. En bij zorgen over kanker of koorts, kan je toch beter eerst even langs de dokter gaan.

TRADITIE VAN DE GROTE STAL EN DE KLEINE STALLETJES IN ITEGEM

Zolang ik Karel Laureys ken, bouwt hij kleine stalletjes om voor je deur in een voortuin te zetten. Hij begon met een stal in zijn eigen voortuin. Zijn spel groeide uit tot een heel dorp in miniatuur en de andere straatbewoners plaatsten elk jaar een stalletje meer in de straat. Alle stalletjes gemaakt door de handen van Karel.

Ieder stalletje had een anekdote mee van de bewoner. De ene kreeg een vliegtuighangar met een legervliegtuig erin. Dat was voor een piloot. Een ander had iets met een molen. Dus maakte hij iets met een watermolen die kon draaien met echt water.

Een afwisseling in vorm en kleur, met of zonder sneeuw, alles zeer kunstig en fijn gemaakt.

Het duurde niet lang of de bussen toeristen kwamen kijken naar al die straten met verlichte stalletjes. Maar volgens 'Charel' gaat het vooral om de boodschap van vrede die zoveel mensen aanspreekt. Karel heeft nu twee kerststallen voor de kerk en eentje in de kerk geplaatst. Zeker de moeite om eens te komen kijken naar al dat moois.

De 'Jokke' met de grote stal is een heel ander verhaal. Deze traditie dateert nog uit de tijd dat er toneel werd gespeeld op het kerkplein. Het kerstverhaal werd er uitgebeeld. Dat was nog eens dramatiek op echte Itegemse wijze. Er was een stal nodig als decor en zo geschiedde. In 1980 stond de eerste kerststal van Itegem er. Sindsdien is de kerstal van Jocke een jaarlijkse kersttraditie.

De stal is een kopie van een echte kempische schuur met dieren. Hier werd geen moeite gespaard om wanden met balken en leem te bouwen en een stalletje voor schapen, een hok voor duiven en ook enkele voor konijnen. Ook de pannen ontbraken niet en de verlichte ster stond stevast groot bovenop het dak. Buiten was er hooi om de jonge schaapjes content te stellen. De os en ezel was wat minder eenvoudig, maar een waterput, zaagbok met boomzaag, een Maria, een Jozef en het kerstkind in een kribbe werden prachtig weergegeven. Alles met vakmanschap en op ware grootte.

Natuurlijk waren er ook een keertje kinderen die vonden dat duifjes vrij moesten kunnen vliegen en dus prompt de deuren open hadden gezet. Het jaar later werden er enkele witte duiven met grijze en bruine vlekken op de nok van de kerk gespot. Jocke is ook vele malen achter de schaapjes moeten aanlopen tot wel enkele straten verder. Het blijft een uitdaging zo een kerststal!

EEN WARME OPROEP

Wij vinden dat deze kersttraditie verder moet worden gezet. Maar meester-kerststalbouwer Jocke moet even zijn gezondheid op de eerste plaats zetten. En we missen ook wat vrijwilligers om te bouwen. Er is dit jaar dus geen stal in Itegem.

Alle het nodige bouwmaterial is aanwezig. Zin om samen een kerststal te bouwen? Van harte welkom!

'KUN(S)T U MIJ HOREN?'

Het was een heel avontuur en het was ongezien wat we gingen realiseren. Stap voor stap kwam er kalm, met elke keer opnieuw verwondering over wat we die dag op de panelen hadden geschilderd, een prachtig kunstwerk tevoorschijn.

KUN(S)T U MIJ HOREN?

KUN(S)T U MIJ HOREN?

OVER KUN(S)T U MIJ HOREN?

Het begon bij een vraag vanuit de mensen van Den Draai: 'We willen met kunst als vaartuig een statement maken. Wil je ons daarbij helpen Piet?'. Wat een mooie vraag!

Kunst, boven politiek en religie zetten, en uit laten stijgen boven de grote chaos van het leven. Kunst gaat steeds de bezinning aan tussen 'ik' en 'de wereld'. We gingen samen aan de slag.

Vanuit een aanvoelen van niet gehoord te worden kozen we het thema voor dit jaar: Kun(s)t u mij horen?

Het project leek iets te groot om alleen aan te pakken. Het was dan ook erg fijn dat Mathy Pichal, een schilder die ook 'alles' kan schilderen, enthousiast mee instapte. We maakten met alle deelnemers schetsen en tekeningen om te kijken hoever we konden gaan in de uitvoering.

Er werd veel getekend en dromen werden neergeschreven. Op een groot papier werd een schets gemaakt en keer op keer aangepast, bijgewerkt, hertekend, herdacht. We bestelden vier enorme platen, versterkten deze met balken en plaatsten ze naast elkaar in de kerk.

We brachten de zon van onze schets over en tekenden een horizon waar de hoorn en de schreeuwer moest komen. En misschien ook het symbool van Heist erbij: een zwaan. Maar dan wel een 'kwaaië'!

De lucht en de voorgrond moesten een dramatische zwaarte uitdrukken en het landschap daartussen moest diepte geven en lichtheid uitstralen.

De toeter riep om nog meer glans en er moesten er meer bijkomen. De linkerhoek was nog wat leeg. Een zelfportret van Mathy en Piet als flessenvullers was de oplossing. Flessenvullers die flessen vullen met noodkreten van de maatschappij. Om deze vervolgens in de zee van onze samenleving terug te gooien in de hoop ooit gehoord te worden.

Dat laatste stuk is eigenlijk nooit klaar. Het idee is om plastieken flessen te vullen met wensen van echte mensen en deze onderaan het schilderij vast te maken. Dit proces kan doorgaan tot iedere Heistenaar zijn of haar bericht aan het werk heeft kunnen hangen.

Neem contact op met vzw Den Draai.

Maak een tekening of wenstekst, vraag een fles en stop je boodschap erin. Wij zorgen dan dat jouw fles aan het werk wordt vastgemaakt!

BIERKAARTJES

We hebben bierkaartjes gedrukt om in de cafés en verenigingen te verdelen.

Help onze boodschap te verspreiden.

PODCAST

Is je nieuwsgierigheid geprikkeld?
En doet jouw verwondering en bewondering zijn werk?
Wil je graag meer weten over vzw Den Draai en dit project?
Dan kan je deze QR-code scannen en de podcast beluisteren.

Den Draai, Mathy, ikzelf en iedereen die heeft meegewerkt aan 'Kun(s)t u mij horen?' hebben de droom om het kunstwerk alsnog te laten reizen doorheen Heist-op-den-Berg en omstreken. We wilden oorspronkelijk starten op de schuine helling, wat ook een tuin is met een fontein die omhoog gaat naar 't Hoekske, het Plein en den Hosp, recht naar de democratie toe: de raadzaal en het gemeentehuis.

Het schilderij tonen op deze helling en er daarna mee verder reizen naar het Cultuurplein. Vervolgens richting kerkplein trekken en verder. Tot op de plek in het tuintje van Den Draai, waar het nu staat.

Maar... er zijn veel regeltjes die drempels leggen. En ook de schandpaal staat op het plein. Het had een mooie start geweest om te tonen dat armoede wordt gezien en gehoord in onze maatschappij, in onze gemeentes, in onze steden en in onze dorpen.

We hebben dus een verzoek aan alle organisaties, serviceclubs, verenigingen, kerkfabrieken en PT's om te kijken of er een plaats is om dit werk neer te zetten. Zo kan het toch de reis waarvoor het werk gemaakt is starten en de boodschap van vzw Den Draai verder verspreid worden.

Neem contact op met
Inge van vzw Den Draai 0494 391 981
of Piet 0477 770 682.

Kom gerust langs in vzw Den Draai en geniet van het werk 'Kun(s)t u mij horen' in het tuintje.

THE BOOK OF OURS: DROOMPADEN DEEL I

Op 3 juni 2022 presenteerde een kunstenaarscollectief in de Sint-Guibertuskerk een tentoonstelling met schilderijen en beeldhouwwerken. Velen hebben het boek 'Droompaden Deel I' boordevol gemeenschappelijke werken bewonderd. Frédérique Rennuit trok dit experiment en schreef op de tweede pagina in 'The book of ours' volgende tekst:

*Wat als je EEns EEn anDer Pad
betrEEdt Dan je gewEnd Bent?*

*WELK gesprek ga je VOEREn met
DIE onBEKENDE DIE naDERT uit
DE VERSTE VERTE?*

*Dit BoEK is EEn EXPERiment...
TEKeningEn gingen van hand tot hand,
Via BEELDEN ontstonden VERhalen,
En vonden kunstenaars toenaDE-
RING tot ELkaar, ZONDER WOORDEN...*

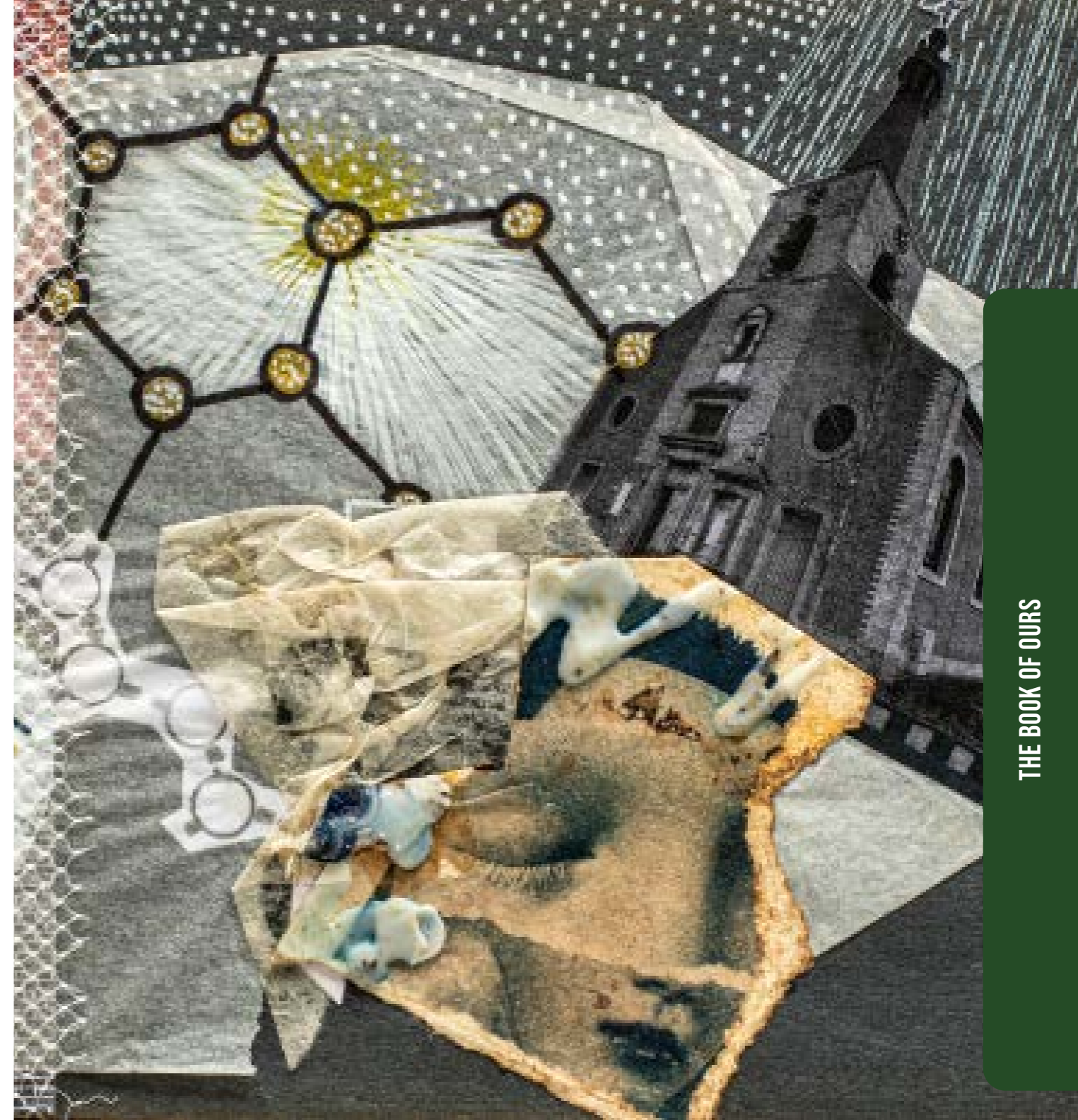
*hEt resultaat is EEn mooiE verrassing, voor allen
om EVEN Bij stil te staan...*

Beelden zijn een taal en kunnen hertaald worden en zo overgaan in andere taalbeelden. Op dat moment gebeurt er iets dat los staat van versteende woorden en taalregels. Je laat de wereld los en groeit over chaos heen een nieuwe wereld in.

De symboolbeelden van vroeger zijn niet meer de symboolbeelden van deze samenleving daarom is het belangrijk om de ruimte toe te laten waar nieuwe beelden kunnen ontstaan waarmee mensen zich kunnen rechtekken. Die ruimte is heilig. 'The book of ours' gaf die ruimte. Het draait tenslotte rond het ontmoeten van mensen met elkaar.

Wellicht zal dit eerste deel opgevolgd worden door een tweede. We blijven nieuwsgierig.

*'The book of ours - Het boek van ons' ligt nog steeds op de lessenaar links in het kerkgebouw.
Het is een juweeltje geworden door bijdrage van Maria Abenante, Sabina Heylen, Monique Houthoofd, Greta Soetewey,
Patrick Florée, Frédérique Rennuit, Piet Van Pelt en Alia Zainoullina.*

DE ROZENKRANS VAN O.L.VROUW

15 OVALEN SCHILDERIJTJES

Deze 15 schilderijtjes, in vrij slechte staat, zijn de getuigen van een vennootschap met Mariaverering in een behoorlijk ver verleden van de Sint Guibertuskerk.

De werkjes zouden rond het grote schilderij van Maria Onbevlekt Ontvangen gehangen hebben, boven het linker zijaltaar. Het grote schilderij hangt nu achteraan in de kerk. De 15 kleine en bijzonder fijne tafereeltjes hebben zeer lang zonder spankader, op elkaar gestapeld in de brandkoffer gelegen, gescheiden door stukjes zijdenpapier.

Deze werkjes zijn bijzonder mooi en de moeite waard om te restaureren. Op dit moment bestudeert het restauratieatelier van de Academie van Antwerpen de schilderijtjes om te bepalen welke restauratieprocedure kan worden gevolgd. We volgen het proces op de voet.

Op deze afbeelding zie je een romantisch tafereel. Zacht geschilderd, tot in het kleinste detail. Je ziet een beeldige, liefelijke moeder Maria die haar kindje fier toont. Net voor ze het kind in een doek wikkelt en in een houten kribbe legt. Jozef staat achter haar er wat onhandig bij. De herders schuiven aan bij de kribbe. Drie engeltjes kijken in een wolkachtige sfeer toe. Veel romantischer kan het niet, toch? De juiste speling van het licht legt het accent.

Je ziet op deze foto de staat waarin de werkjes zich bevinden. Om ze opnieuw te doen schitteren zijn tijd en middelen nodig. Samen met Sara Dewilde, leerkracht in het restauratieatelier, bekijken we de mogelijkheden van een trapsgewijs proces zodat een spreiding van de middelen mogelijk wordt. De restauratie zal enkele jaren in beslag nemen. Maar we kunnen de werkjes ooit schitterend terug verwachten. Wij kijken uit naar het resultaat!

AMUZEMENT IN CONCERT

Maandag 12 december 2022
15.00u
Sint Guibertuskerk, Itegem
voor OKRA - leden

Spirituals en gospels. Een beleving die verrast of waar je stil van wordt en dan weer vrolijk... en plots zing je mee!

‘Muziek is de mooiste versiering van de eeuwige stilte in het universum.’

Boeddha

aMUZement ontstond in 2001 onder impuls van Joke Swaan en zong aanvankelijk religieuze liederen. Het repertoire werd steviger en breidde uit tot de meest diverse profane muziek. De dirigenten Peter Pázmány en Arnout Malfliet leverden achtereenvolgens hun bijzondere bijdrage. De repetitor Sander Meersmans werd in 2018 opgevolgd door Sarah Beckers.

Sarah ontdekte haar passie in het kinderkoor van Zaventem. Ze studeerde zang in het conservatorium van Mechelen. Viool en piano in Zaventem. Ze volgde aan het LUCA school of Arts klassieke zang bij Gerda Lombaerts. Sarah was leerkracht in meerdere academies en stemcoach bij Koor en Stem. Ze zong o.a. bij het Vlaams Radio Koor en bij Opéra Royale de Wallonie. In het College Hagelstein is ze nu leerkracht muzikale opvoeding. Haar inspirerende stijl wordt in dit koor erg gewaardeerd.

Joke volgde conservatorium in Mechelen. Ze behaalde het academiediploma piano en kamermuziek. Ze ontving de Cultuurpluim van Bonheiden voor 25 jaar inzet voor het Jeugdmuziekatelier in Rijmenam. Ze richtte daar een koor op. Van een achttal leden is dit uitgegroeid tot het huidige koor **aMUZement**.

De pianostoel is haar vaste stekje geworden sinds 2003 maar toen het orgel van de Sint Martinuskerk in Rijmenam gerestaureerd was kon ze niet weerstaan om in de academie van Mechelen met het volledige aMUZement-koor haar eindexamen ‘orgel’ met succes af te leggen.

I ROMANTICINI - KERSTCONCERT & POËZIE

Vrijdag 23 december 2022
19.00u
Sint Guibertuskerk, Itegem
(Vrije bijdrage)

I Romanticini brengt muziek in elkaar vloeiend met Poëzie.
Poëzie gebracht door:
Femke Aubroeck, Lou Ooms, Piet Van Pelt en Vera Michaux.

I ROMANTICINI HOE HET ALLEMAAL BEGON & HOE HET GAAT.

De Cantorij de Boskapel, al wijd en zijd bekend en al meer dan 20 jaar genietend van mooie koormuziek, is aan het einde van de covid periode de moederschoot geworden van een jonge spruit: I Romanticini. Samengesteld uit vier mannen.

‘We wilden ons mannetje beter staan bij uitvoeringen van de Cantorij, en repeteerden onze mannenpartij op een andere repetitiedag. Maar snel evolueerden de oefensessies tot een ander repertorium. Johan kwam op de proppen met een stapel partituren van Schubert, Mendelsohn en Brahms. Componisten met een romantische stempel. We wilden met onze naam de inhoud dekken, dus de stap naar “I Romanticini” (de kleine romantici) was snel gezet.’

‘Het was heerlijk om deze werken onder de knie te krijgen. Snel kwamen andere stukken en componisten onder onze aandacht. Chesnokov, Arensky en Kedrov brachten ons in vervoering. Al snel kregen we de kans om enkele culturele activiteiten op te luisteren. De start van het naar buiten komen van ‘de kleine romantici’ en de komst van de vijfde man: een bariton.’

Tenoren: Jean en Frans
Baritons: Joris en Michel
Bas: Jo

‘Ons ploegje is samengesteld, maar we weten dat bij sommige werken een vrouwestem het geheel nog mooier maakt dan het al klinkt.

Lies en Asih geven ons af en toe dat extra steuntje. Vandaar dat I Romanticini soms optreedt als een ‘gemengde’ mannenkoor, vreemd maar leuk!’

‘Hoe het verder zal lopen? Dat zal de toekomst uitwijzen.’
Als het van Johan en ons afhangt, een blijvend gebeuren zolang het kan.
Tot éénieders genoegen!

AGENDA

'STALLEKES'

vanaf 10 december
in en rond Sint-Guibertuskerk

AMUZEMENT KERSTCONCERT

maandag 12 dec
15.00 u
Sint-Guibertuskerk
exclusief voor OKRA-leden

KERSTCONCERT I ROMANTICINI & POËZIE

23 december 2022
19.00 u. (vrije bijdrage)
Sint-Guibertuskerk

KERSTMISVIERING MET KOOR

zondag 25 dec
9.00 u
Sint-Guibertuskerk

NIEUWJAARSRECEPTIE

Van harte welkom aan alle Itegemnaren en
over alle grenzen van levensopvatting heen
in de Sint-Guibertuskerk.

OPEN KERKEN DAGEN

In 2023 organiseren we Open Kerken Dagen.
Opening vrijdag 2 juni om 20.30 u in de Sint-Guibertuskerk.

De Open Kerken Dagen gaan gepaard met een expositie en
een concert. Gedurende twee weken en drie weekends.

Het thema kunnen we alvast onthullen:

'Kleine details, grote verhalen.'

Een kleine groep kunstenaars heeft al wat mogelijkheden bekeken.
En wat dacht je!? Die zijn er!
Zin om ook mee te bedenken, te creëren of te doen?
Maak je bekend. Wandel de Sint-Guibertuskerk binnen of
stuur een mailtje naar pietvanpeltster@gmail.com.

Verder laten we u graag weten dat we hard werken aan een
transformatieplan voor ons kerkgebouw. We willen graag meer
laten doorgaan en dit ook kunnen doen met meer comfort voor de
bezoeker. Het kerkgebouw kan zo nog meer een plaats krijgen als
centrum van Itegem.

Mijn hartelijke groet
Piet

'Vrede komt steeds te laat na een zinloze oorlog.'

Een stevige uitspraak. Een opdoffer die een realiteit weergeeft en onze beleving hiervan weegt zwaar.
Ook al hebben we geen macht daarin, toch hebben onze woorden kracht.

Daarom en juist daarom een hartelijke en stevige wens van geluksbeleving,
van echte voorspoed,
van solidaire verdeling,
van een veilige, innige en dynamische gemeenschap,
van vrede.

KERSTOVERWEGINGEN

St Guibertus Kerk, Sint-Guibertusplein 21, 2222 Itegem

